

זוהר פרשת ויקהל (ריח ע"א)

מי שמברך להקב"ה מתוך שובע, צריך לכוון לבו ולהשים רצונו בשמחה, ולא יהיה נמצא בעצבות אלא שיברך בשמחה

ועוד פתח רבי יוסי ואמר, כתוב ויאכל בועז וישת וייטב לבו, מהו וייטב לבו, שהיה מברך על מזונו, כך נתבאר, וזה הוא סוד שכל מי שמברך על מזונו זה מטיב ללבו, ולמי מטיב, כמו שכתוב לך אמר לבי, וכתוב (תהלים ע"ג) צור לבבי וגוי^[מג] ולפי שברכת המזון חביבה לפני הקב"ה, כל מי שמברך על השובע הוא מטיב ומשמח למקום אחר, וסימנך סעודות השבת שמקום אחר נהנה מן אותה השביעה והשמחה^[מד] וכאן נהנה מקום ההוא מן ברכת השביעה של אותו הצדיק, וזהו וייטב לב"ו, מה הטעם, לפי שמזונותיו של אדם נקרא דבר קשה לפני הקב"ה, וכיון שהאדם אוכל ושותה ומברך, אותה הברכה עולה ומקום ההוא נהנה מאותן דיבורים הנאמרים על השובע שעלו שמה, ונמצא שמקום ההוא נהנה מן המזון מלמטה ומלמעלה^[מה] וזה הוא סוד בין החברים, סוד שבחול אין נהנה מקום ההוא אלא מן אותן הדיבורים העולים מתוך שביעה, וכל הדיבורים מעוטרים רעים ושבעים בחדוה, ומקום ההוא נהנה מהם, ובשבת הוא סוד שמקום אחר ההוא נהנה מן המזון ממש, ומן אותה השמחה של סעודת מצוה דשבת, ונמצא כלול בכל מלמעלה ומלמטה, וזהו הסוד (דה"א כ"ט) כי ממך הכל ומידך נתנו לך, ודאי זה בהנאה שלו מן המזון ומן השמחה של סעודת מצוה דשבת, כמו שנתבאר, ומי שמברך להקב"ה מתוך שובע צריך לכוון לבו ולהשים רצונו בשמחה, ולא יהיה נמצא בעצבות אלא שיברך בשמחה, וישים מחשבתו בסוד הזה שהוא נותן עתה למדרגה העליונה בשמחה בעין טובה, וכמו שהוא מברך בשמחה ובעין טובה כך נותנים לו שפע בשמחה ובעין טובה, ולפיכך לא יהיה נמצא בעצבות כלל אלא בשמחה ובדברי תורה, וישים לבו ורצונו ליתן ברכה זו בהסוד שנצרך, עוד יש כאן סוד שהארבע מרכבות השולטות בד' הצדדים עם מחנותיהן גיזונות מאותה ברכת השובע, ובאותן התיבות של ברוך אתה נהנים ומתגדלים ומתעטרים בהן, ומי שמברך צריך לברך ברצון בשמחה ובעין טובה, וע"ז כתוב (משלי כ"ב) טוב עין הוא

זיו הזוהר

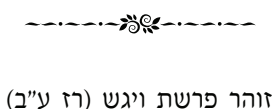
סעודת השבת עי"ז יש לומר שמקום האחר היינו השכינה הקדושה ג"כ נהנית מן סעודות השבת. מה. מלמטה כמו שמבאר, ומלמעלה היינו קבלת השפע מן התפארת עלמא דכורא.

מג. המלכות נקראת לב, ועל ידי ברכת המזון גורם לה הטבה, היינו קבלת שפע הטוב. מד. פי' שלפי שהנשמה יתירה היא ניצוץ אלהות ונקראת חלק אלוה ממעל לכן כיון שהנשמה יתירה נהנית מן

יברך, כאן תשים עין לסוף המקרא שכתוב כי נתן מלחמו לדל, שאם לא תאמר כך מקרא זה לאו ראשו סופו ולא סופו ראשו, אלא טוב עין כמו שביארנו הוא יברך ודאי בעין טובה בשמחה, ואין זה לחנם לברך בשמחה, שהרי מאותה ברכה ומאותה שמחה נתן מלחמו לד"ל^[מ] הוא המקום שנצרך להיות ניזון מכל הצדדים, מקום שאין לו מעצמו כלום, מקום שנהנה מכל הצדדים ונכלל מכל הצדדים, אלה הענינים לא נמסרו אלא לחכמים היודעים סודות עליונים ודרכי התורה..

האנשים אין יודעים ואין משגיחים בכבוד רבונם, אשרי חלקם של הצדיקים הם העוסקים בתורה

וכל מי שמברך ברכת המזון כראוי בשמחה ברצון הלב, כאשר הוא יסתלק מעולם הזה יתוקן לו מקום תוך סודות עליונים בהיכלות קדושים, זכאי הוא האדם השומר מצות רבונו וידוע הסוד שלהם, שאין לך מצוה ומצוה בתורה שלא יתלו בה סודות עליונים ומאורות וזוהרים עליונים, והאנשים אין יודעים ואין משגיחים בכבוד רבונם, אשרי חלקם של הצדיקים הם העוסקים בתורה, זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר פרשת ויגש (רז ע"ב)

בנים חיים ומזונות לא בזכות תולה הדבר אלא במזל

פתח יהודי ההוא ואמר, ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך, וכי אין מברכים לו להקב"ה קודם האכילה, והלא אנחנו מחויבים להשכים בבקר ולסדר שבחו של הקב"ה כראוי, ולברך לשמו טרם שיברך לאחר בעולם, כמו שנאמר (ויקרא י"ט) לא תאכלו על הדם, שאסור לאכול קודם שיתפלל ויברך לריבונו, וכאן כתוב ואכלת ושבעת וברכת, אלא זו ברכות התפלה לגרום היחוד היא, וזו ברכת המזון להראות אצל מדרגת האמונה שביעה כראוי, ואז החיוב לברך לה כראוי, למען תשבע ותתברך מדרגת אמונה היא^[מ] ותמלא שמחה מן החיים שלמעלה כמו שנצרך, בשביל להשפיע להם מזון, שהרי קשים מזונותיו של האדם לפני הקב"ה כקריעת ים סוף, מה הטעם, לפי שהמזון מהעולם שלמעלה הוא, שלמדנו בנים חיים ומזונות לא בזכות תולה הדבר אלא במזל, ולפיכך קשה לפניו מזונות העולם, שהרי במזל תולה הדבר, שממנו יוצאים מזונות וחיים ובנים, ולפיכך קשה לפניו מזונות העולם, שהרי אין ברשותו קיימים עד שהוא יתברך^[מ] כדמיון זה הזיווגים שבעולם קשים לפניו, והכל לפי שהרקיע וילון אין משמש כלום, וכל שכן באותן הדברים שנמצאים למעלה במקום אחר עליון, ועל כן נצרך שיתברך הוא קודם, בוא וראה כל הזיווגים שבעולם קשים לפני מדרגה ההיא, לפי שכאשר זיווג הקדוש ההוא נמצא יוצאות כל הנשמות מתוך אותו

זיו הזוהר

מו. ד"ל רומז על מדת המלכות דלית לה מגרמה כולם כידוע, ועל ידי ברכת המזון גורם לה השפעת השפע. מז. זו מדת המלכות. מח. פי' עד שישראל יגרמו השפעת שפע וברכה מלעילא למדת

המזל למעלה, שהוא נהר ההוא שנמשך ויוצא^[מט] וכאשר נתעורר השתוקקות מלמטה למעלה, אז פורחות הנשמות מן המזל ונשפעות כלן כלולות זכר ונקבה יחד במדרגה היא^[נ] ואחר כך היא מחלקת אותן כל אחת ואחת למקומה הראוי לה, ואחר כך קשה לפני מדרגה ההיא לחבר אותן כבתחילה, לפי שאינן מתחברות אלא לפי דרכי האנשים, והכל בשלמעלה תולה^[נא] ועל כן קשה לפניו כקריעת ים סוף, שהרי קריעת הים לפתוח בו שבילים בשלמעלה הי' תולה^[נב] וכמו שנפתחים בו נתיבות ודרכים כך נתבקע ונתפתח, ולפיכך הכל תולה בשלמעלה, ואנחנו צריכים לברך לה ולתת לה תוקף מלמטה, בשביל שתתברך מלעילא ותתחזק כראוי, ועל כן כתוב וברכת א"ת ה', א"ת דוקא^[נג] ולעומת מקום ההוא נצרך להראות לפניו שביעה והארת הפנים, ולעומת צד הטומאה בזמן שהוא שולט בעולם נצרך להראות לפניו רעב, כי אותה המדרגה רעבה היא, ונצרך להראות לפניו רעב ולא שובע, הואיל שבשביעה אינה שולטת בעולם, ועל כן ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך.

זוהר פרשת בלק (קפו ע"ב)

כאשר האדם מכין עצמו לברך להקב"ה בהזמנת הפה ואומר הב ונברוך, נתתקנת השכינה בהזמנה זו כלפי מעלה לקבל ברכות

פתח עלם ההוא בנו של רב המנונא הזקן ואמר אברכה את ה' בכל עת וגו', וכי מה ראה דוד לומר אברכה את ה'^[נד] אלא ראה דוד שנצרך הזמנה ואמר אברכה, לפי שבשעה שהאדם יושב על השלחן נמצאת שם השכינה וגם צד הטומאה נמצא שם^[נה] כאשר האדם מכין עצמו לברך להקב"ה בהזמנת הפה ואומר הב ונברוך, נתתקנת השכינה בהזמנה זו כלפי מעלה לקבל ברכות, וצד הטומאה נכפף, ואם אין האדם מכין עצמו בהזמנת הפה לברך להקב"ה, צד הטומאה שומע ומכשכש להיות לו חלק בברכה זו, ואם תשאל מפני מה בשאר ברכות אין בהן הזמנה, אבל דבר ההוא של הברכה שמברכים עליו הוא עצמו היינו הזמנה, ובוא וראה שכך הוא שמה שמברך על פרי אותו הפרי הוא הזמנה ומברכים עליו, ואין לו חלק לצד הטומאה, וקודם זה בזמן שהיה אותו הפרי ברשות של צד הטומאה אין לברך עליו, ככתוב זוהר (ויקרא י"ט) ערלים לא יאכל, כדי שלא יברכו על אותן הפירות ולא יתברך צד הטומאה, כיון שיצא הפרי מרשותו יאכל ומברכים עליו, ועצם הפרי הוא ההזמנה להברכה, וכן כל הדברים שמברכים עליהם כלם הם הזמנה לברכה, ואין בהם חלק לצד הטומאה, ואפשר תאמר שכמו כן לברכת הזמון כוס של ברכה הוא הזמנה, ולמה צריך לומר הב ונברוך, אלא הואיל ובתחלה כשהיה שותה אמר בורא פרי הגפן, הרי אותה הזמנה היתה, ועכשיו לברכת המזון נצרך שנוי להזמנה אחרת, שהרי כוס זה לכבוד הקב"ה הוא ולא למזון, ולפיכך נצרך הזמנת הפה לומר הב ונברוך, ואפשר תאמר כי נברך שאכלנו

זיו הזוהר

המלכות. מט. היינו מדת היסוד. נ. במדת המלכות. נא. לסבב סבות שונות שיתקרבו ויזדווגו. נב. לא על ידי זיוג תפארת ומלכות אלא בכח ההזדווגות של חכמה ובינה. נג. זו מדת המלכות שעל ידי ברכת ישראל תתמלא בשפע מן הזדווגות של חכמה ובינה. נד. שהלא נראה כעין התפארות. נה. ניצוץ

משלו זו היא הזמנה, ברוך שאכלנו משלו זו היא ברכה, כך הוא בודאי, אבל נברך הזמנה אחרת היא, הזמנת הפה בתחלה באמירת הב ונברך היא הזמנה לכוס של ברכה סתם^[נ] וזה הכוס כיון שקבלו המברך נצרך הזמנה אחרת באמירת נברך לעומת עולם העליון, שכל המזונות והברכות נשפע משם^[נ] ולפיכך הנוסח בדרך נסתר, שעולם העליון נסתר הוא, ואין אצלו הזמנה אלא על כוס של ברכה..

מים אחרונים חובה כי לחובה הם שייכים

ונצרך מקודם לנקות האצבעות במים אחרונים להעביר הזוהם שעליהן, שתהיינה האצבעות בנקיות כשמברכים בהן להקב"ה, לפי שבהן ובציור שלהן נתברך שם הקדוש, כמו שאמר ר' שמעיא החסיד, שכל טנופת וכל לכלוך תסלקו אותן לצד הטומאה, שהרי צד הטומאה מן טנופת ולכלוך ניזון, ועל כן מים אחרונים חובה כי לחובה הם שייכים.

זוהר פרשת ויחי (רנו).

ברכות שורות בעולם, והשלחן נשתלם כראוי

ובוא וראה מי שמברך על המזון לא יברך על שלחן ריק, ונצרך שימצא לחם על השלחן וכוס יין ביד ימנית, מה הטעם, בשביל לקשר השמאל בימין^[נ] ושיתברך הלחם מהם, ולהתקשר בהם להיות הכל קשר אחד לברך שם הקדוש כראוי, שהרי הלחם נתקשר ביין והיין נתקשר בהימין^[נט] ואז ברכות שורות בעולם והשלחן נשתלם כראוי.

זוהר פרשת ויחי (רנ ע"א)

סוד מרכבה הקדושה

אמר רבי שמעון רב המנונא הזקן לא היה נותן כוס של ברכה לאיש אחר לברך, אלא הוא התקדם ונטלו בשתי ידיו ומברך, והרי אמרנו שצריך לקבלו בימנית ובשמאלית, ואף על פי שהרבה דרשו בזה הכל נכון הוא, אבל כוס של ברכה כאן נצרך כוס, שכתוב (תהלים קט"ז) כוס ישועות אשא, שהרי בכוס הזה נמשכות ברכות מאותן הישועות שלמעלה^[ס] והוא מקבלן ואסף אותן אצלו, ושם נשמר יין העליון שנאסף באותו הכוס, ונצרך לברך לו בבחינת הימין ולא בהשמאל, והיין שנאסף בכוס הזה יתברכו ביחד, ונצרך לברך השלחן שלא יהיה ריק מלחם ויין הכל ביחד^[סא] בוא וראה כנסת ישראל כוס של ברכה נקראת, וכיון שהיא כוס של ברכה נצרך ימין ושמאל שיקבלו אותו^[סב] וכוס ההוא ניתן בין הימין והשמאל,

זוהר פרשת ויחי (רנ ע"א)

נח. היינו לכוון שימתקו הגבורות בחסדים ויהפכו לרחמים, והלחם דהיינו מלכות תתברך מן שלשתן שהם חדי"ר. **נט.** פי' שהמלכות תתקשר בהבינה והבינה תתקשר בהחכמה. **ס.** פי' שהמלכות מקבלת שפע ברכות מן חכמה ובינה. **סא.** לחם מרמז על מלכות, ויין מרמז על בינה. **סב.** כדי

השכינה הקדושה מבקשת ליהנות מן השלחן הכשר עם דברי תורה וברכות כראוי, וצד הטומאה מבקשת ליהנות כשיהי' השלחן להיפוך מזה. **נו.** היינו לברך למדת המלכות, כי סתם כו"ס מרמז על מלכות כיון שמספרו אלהי"ם. **נז.** היינו להמשיך שפע להמלכות מעולם הבינה שהוא עולם הנסתר.

וצריך שיתמלא ביין, בשביל יינה של תורה שהוא יוצא מעולם הבא^[טג] ובוא וראה כוס של ברכה בו נתגלים ענינים עליונים, **סוד מרכבה הקדושה**, כוס של ברכה צריך לקבלו ביד ימנית ושמאלית, זה דרום וצפון, והכוס של ברכה שיהיה מקבל ברכה מהם, איזה כוס של ברכה, זו מטתו שלשלמה^[טד] שנצרך שתהיה נתונה בין צפון לדרום, אחר כך צריך להניח הכוס ביד ימנית, שיתתקן הגוף עמהם^[טה] **וישים עיניו בו באותו הכוס לברכו בארבע ברכות**, לפי שכתוב (דברים י"א) תמיד עיני ה' אלהיך בה וגו', נמצא מרומז בכוס של ברכה סוד האמונה צפון ודרום מזרח ומערב^[טו] הרי מרכבה הקדושה כראוי לו, והשלחן יהיה עם לחם כדי שיתברך מכל הצדדים למעלה ולמטה, למעלה בסוד הכוס של ברכה שיתחבר דוד המלך בהאבות^[טז] ולמטה שיתברך לחם עוני ויהיה לחם עונג, וזה נתבאר, ויתברך שלחן האדם שיהיה נמצא בו מזון תמיד.

זוהר פרשת עקב (ער ע"ב - רעיא מהימנא - רועה הנאמן)

מצוה זו לברך לו להקב"ה על כל מה שאוכל ושותה ונהנה בעולם הזה

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו', מצוה זו לברך לו להקב"ה על כל מה שאוכל ושותה ונהנה בעולם הזה, ואם אינו מברך נקרא גולן אצל הקב"ה, שכתוב גולן אביו ואמו וגו', והרי ביארו החברים שבעבור הברכות שהאדם מברך להקב"ה בא להמשיך חיים ממקור החיים לשמו הקדוש של הקב"ה^[טז] ולהשפיע עליו מן שמן עליון ההוא, ומשם תבוא השפעה לכל העולם, שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך, ואותן הברכות ממשיך האדם באלה דברי הברכות מן מקור העליון ההוא, ומתברכים כל אותן המדרגות והמקורים, ונתמלאים בשפע להשפיע על כל העולמות, ונתברכים כלם יחד.

מי שמברך להקב"ה מתברך, ונוטל חלקו מאותן הברכות קודם כל העולם שלמטה ועל כן צריך האדם להשים רצונו וכונתו בסוד הברכות, לבעבור שיתברכו האבות והבנים כלם יחדו^[טז] **ומי שמברך להקב"ה מתברך, ונוטל חלקו מאותן הברכות קודם כל העולם שלמטה**, וכיון ששמו של הקב"ה מתברך יורד משם השפע ושורה על ראשו חלק הראשון, והרי ביארנו שנאמר (שמות כ') בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך, וכיון שהברכה היא באה ושורה על ראשו תתפשט משם בכל העולם, בשעה שאותן הברכות יורדות מתעטרות בתוך שדה תפוחים הקדושים^[טז] ופוגעים בהן כמה מדרגות הממונים שבעולם^[עא] ויורדות בהם, ומכריזים ואומרים, **זה הוא מן הדורן ששלח פלוני**

זיו הזוהר

היסוד, ועי"ז המלכות שהיא לחם עוני תהיה ללחם פנג מלאה בשפע כל טוב. **סח.** שמן העליון היינו שפע הבאה מעולם החכמה, מקור חיים היינו הבינה, שמוש להקב"ה היינו מלכות. **סט.** אבות ובנים היינו כל הספירות כידוע בסוד ומביא גואל לבני בניהם. **ע.** זו מדת המלכות. **עא.** הם העומדים הכן ע"פ פקודת המלכות לקבל חלקים חלקים

להשפיע בה חסדים וגבורות, ובנתינת הכוס אחר כך לימין יומתקו הגבורות בהחסדים. **סג.** פי' מעולם הבינה. **סד.** היינו מלכות, שלמה היינו תפארת. **סה.** גוף המברך רמז על תפארת. **סו.** דרום וצפון היינו חסד וגבורה, מזרח ומערב היינו תפארת ומלכות, וזה סוד המרכבה. **סז.** פי' שהמלכות תתחבר עם חג"ת לקבל מהם השפעה על ידי

להקב"ה^[עב] מאיזה מקום יורד השפע, ממקום ראש אחד שנקרא צדי"ק^[עג] שמה עולות הברכות שלמטה, ומעוררות להוריד ברכות אחרות מלמעלה, ונתמלא שם מלמעלה ומלמטה, זה שכתוב (משלי י') ברכות לראש צדיק, כיון שמדרגה זו נתמלאה משפיע לכלה היא^[עד] ומשם יוצאות ונמשכות למטה, כאשר עולות אותן הברכות מלמטה אין שם פתח ופתח למעלה שלא יבואו הממונים שלמעלה ויפתחו כל אותן הפתחים, ומכריזים בכל אותן הרקיעים ואומרים, זה הוא דורן למלך ששלח פלוני, זה הוא דורן בקיום כראוי, ואיזה הוא, זו הברכה שענו עליה אמן, שכל הברכה שעונים עליה אמן זו היא בקיום כראוי, וכיון שברכה זו עולה כל המדרגות שלמעלה כלן נזמנות אצל המאור ההוא שאינו מאיר מעצמו^[עה] בשביל להשפיע לה הארה, וכל שכן אם היא ברכה שרבים מברכים אותה ומעטרים לה בעטרות קדושות בסוד של אמן, אמן הוא סוד הקשר של כל היחוד והקדושה בסוד של רבונו^[עו] ומעטר בזה לברכה ההיא בעטרות עליונות כראוי.

על סוד זה כתוב כי מכבדי אכבד, אלה הם המברכים לו להקב"ה

והקב"ה רצונו בהם באותן המברכים לו, ותשוקתו בהברכות שלמטה, כי זאת הברכה עולה ומעוררת הארה להמאור שאינו מאיר מעצמו, ותחזק לה בתוקף התגברות להתעלות למעלה, ועל סוד זה כתוב (שמואל א' ב') כי מכבדי אכבד, אלה הם המברכים לו להקב"ה, ובוזי יקלו, אלו הם שאינם מברכים לו להקב"ה ומונעים הברכות מפייהם, וזהו סוד הברכות על מצות התורה ועל כל הנאות ותענוגים של עולם הזה, להשפיע ברכות מלמעלה למטה.. שהרי אותן הברכות עולות עד שמגיעות להמאור שאינו מאיר מעצמו, ומעוררות בהתגברות למאור ההוא שאינו מאיר מעצמו בדברי הברכה, ועולה התעוררת למעלה עד שמגיע לכסא העליון מקור כל החיים^[עז] אז יוצאות ממקור העליון ההוא ברכות אחרות, ונפגשות אלו באלו ונושקות אלו לאלו, ובאות ושוורות על ראש הצדי"ק להשפיע למטה, וכאשר יורדות מתברכים האבות והבנים וכל המאורות שלהם.

זוהר פרשת עקב (רעא ע"א)

ברו"ך הזה נקרא כך בסוד חכמה העליונה שמשפיע למקום ההוא על ידי שביל דק אחד שמכניס בו

סוד ברכות האלו הוא לעורר השפעה מלמעלה למטה בסוד הזה, ברוך, זה סוד המקור העליון מהכל, להשפיע ולהמשיך השפע ולהאיר כל הנרות, והוא מבורך תמיד שאין מימיו נפסקים^[עח] ומשם התחלת העולם שנקרא עולם הבא, והוא קצה השמיים, וקצה ההוא הוא קצה העליון, לפי שיש קצה כדמיון זה למטה, והוא עולם התחתון^[עט] ונקרא גם כן

זיו הזוהר

הוי"ה ואדני". **עז**. זה עולם הבינה. **עת**. היינו הבינה שהשפע שלה שמקבלת מן החכמה אינה נפסקת לקיום העולם, ושם התחלת העולם שנקרא עולם הבא, והוא קצה השמיים, פי' קצה התפארת הכולל ו' ספירות מן חסד עד מלכות. **עט**. שבקצה התחתון מתחיל עולם המלכות.

מאותו השפע ולחלק שלל לכל הנבראים, וגם אותם המלאכים מקבלים כחות מן השפע הזאת עבור עצמם. **עב**. תורה תפלות וברכות. **עג**. זה היסוד. **עד**. היסוד שנקרא כ"ל וצדיק מעביר השפע להמלכות שנקראת כלה. **עה**. זו המלכות. **עו**. היינו יחוד קב"ה ושכינתיה, כי אמן בגי' צ"א כמספר

ברו"ך לעומת התחתונים, להשפיע למטה ולעורר מלמטה למעלה על ידי ברכות ותפלות, אבל ברו"ך הזה נקרא כך בסוד חכמה העליונה^[פ] שמשפיע למקום שהוא על ידי שביל דק אחד שמכניס בו, אתה אחר כך מתחיל להתגלות, שהרי ברו"ך ההוא נעלם הוא, ולפיכך נקרא בדרך נסתר ברו"ך, מקור עליון שאינו נתגלה, את"ה, שם ההתחלה להתגלות לחוץ, ולפיכך נקרא את"ה, ומי הוא, זה סוד מדרגה הימנית^[פא] ונקרא כה"ן אצל מקום ההוא, וזה סוד (תהלים ק"י) אתה כהן לעולם, מי כה"ן לעולם ההוא, את"ה, וזה הוא בחינת ימין העליון שנמצא בהתגלות, הויה, זה סוד עמוד האמצעי^[פב] סוד האמונה בכל הצדדים.

הברכות שהאדם מברך להקב"ה יש להן כח לעורר שפע ברכות מלמעלה לכל העולמות

אלהינו, זה סוד מדרגה השמאלית^[פג] שנכללת בהימנית והימנית בה, ונכללות זו בזו להיותן אחד, ולכך נתקשרו כאן הברכות, לפי שכאשר אלו נתברכות כלם שלמטה נתברכות^[פד] ולאחר שהן נתברכו וקבלו ברכות לעצמן^[פה] חוזרות כלולות כאחד ועולות למקור ההוא^[פו] שהן אין ביכולתן לחזור ולעלות אצל מקור ההוא עד שמתברכות, וכיון שנתברכו תחלה חוזרות ועולות אצל מקום ההוא לקבל שפע ברכות רבות אחרות להשפיע למטה, וטרם שהן מתברכות אין עולות ואין חוזרות להמקור, וזהו הסוד (שמות כ"ג) ולא יראו פני ריקם, וכאשר חוזרות אצל מקום ההוא ונכנסות שמה אז נקרא מקום ההוא מלך, ולא נקרא מלך אלא כאשר הן מתקרבות אליו כשהן מבורכות, כי מלך שבעולם מתי נקרא מלך, כאשר השרים שלו באים אליו בעושר, בהספקה לכל מה שנצרך להם בלי חסרון, אז ניכר שהוא מלך, המלך בהמדרגה שלמטה הוא כאשר אלה מעטרים אותו בהספקה של עטרות קדושות^[פי] וכאן המדרגה שנקראת מלך מי הוא, זה העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו^[פח] ולפי שהוא עולם שאינו מתגלה לחוץ והוא נסתר, קוראים לו כך בדרך נסתר.. ולפיכך הברכות שהאדם מברך להקב"ה יש להן כח לעורר שפע ברכות מלמעלה לכל העולמות כמו שנתבאר, זכאים הם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

זיו הזוהר

הגבורות. **פד.** שכאשר חג"ת נתברכות כלן שלמטה נה"י גם כן נתברכות. **פה.** היינו מכח ברכות ותפלות ישראל. **פו.** לעולם הבינה. **פז.** זה התפארת שנקשרים לו כתרים מן תפלות ישראל. **פח.** אבל המלך דכאן היינו הבינה עולם הנסתר.

פ. שהחכמה משפיע להכינה על ידי שביל דק שנקרא דעת. **פא.** היינו ספירת החסד ספירה הראשונה מן ז' ספירות הבנין, הוא התחלת עולם הנגלה. **פב.** סוד התפארת שהוא מרכז שש הספירות מן חסד עד מלכות. **פג.** זו מדת הגבורה שעל ידי התכללותה בחסד נמתקין

